

‘Leeft Jezus dan nog?’

Petra MUSSCHE doet een *Godly Play*-sessie over het mysterie van Pasen

- ▶ Bijbelverhalen op visuele manier vertellen
- ▶ Te gebruiken voor zowel jong als oud

Eveline COPPIN

„Zitten jullie goed”, vraagt Petra Mussche aan de twaalf leerlingen van het derde leerjaar van ‘t Zwaluwnest in Wachtebeke die rond haar op de grond zitten. Wanneer iedereen rustig is, begint Mussche, parochieassistente in dekenaat Lochristi, met de *Godly Play*-sessie. Eerst toont ze hun het materiaal. Dat bestaat uit een anderhalve meter lange paarse vilten doek onderbroken met zes staafjes hout en een rekje met daarin zeven houten plankjes met daarop een tekening.

Daaruit neemt ze heel rustig het eerste plankje, waarop een pasgeboren Jezus met zijn ouders staat en zegt: „In het begin werd de baby geboren. God koos Maria om de moeder van God te worden. Luister goed: God koos Maria om de moeder van God te worden.” Terwijl ze deze woorden uitspreekt, duidt ze op de tekening Jezus, Jozef en Maria aan en geeft ze hen een kruisje op het hoofd. Als ze klaar is met vertellen, legt ze de prent op het vilten doek.

Heel behoedzaam neemt ze de tweede tekening, die waarin Jezus als twaalfjarige drie dagen in de tempel verblijft, en vertelt er weer kort iets over. Dat doet de parochieassistente bewust erg langzaam en ze ondersteunt

Petra Mussche vertelt de leerlingen godsdienst over het Laatste Avondmaal. © Eveline Coppin

haar woorden met gebaren. Vervolgens komen Jezus' doopsel in de Jordaan aan bod, zijn verblijf van veertig dagen in de woestijn, evenals de daden die hij stelt en de ervaring dat mensen veranderen als Jezus dicht bij hen is geweest. Tot slot is er nog een prent die het Laatste Avondmaal uitbeeldt en een van een gekruisigde Jezus. Het laatste plankje is evenwel bijzonder, want op de achterkant van de gekruisigde Jezus staat een tekening van Jezus met een hostie en een beker wijn. „Als Jezus sterft aan het kruis, weten we dat Hij leeft”, eindigt Petra Mussche het verhaal.

Dan is het tijd voor vragen. Die

laat de begeleidster altijd beginnen met „Ik vraag me af”. „Op die manier kan niemand een fout antwoord geven en proberen ze ook niet te zeggen wat ik zou willen horen”, verduidelijkt ze de vragenronde. Ze vraagt onder meer welk stukje van het verhaal zij het mooist vinden en wat ze het belangrijkste stuk vinden. Dat blijkt voor het merendeel het laatste, de verrijzenis van Jezus, te zijn. „Fantastisch toch hoe ze de kern van het verhaal begrepen hebben”, stelt Mussche. „Het was nochtans een speelse groep die snel afgeleid was en het zou gekund hebben dat ze niet mee waren met het verhaal, maar uit

hun antwoorden blijkt dat dat niet zo is. Op de vraag welk stukje weg zou kunnen, gingen de kinderen zelfs met elkaar in discussie. Mooi was dat.”

Ook op de vraag welk stuk er bij hen past of over hen gaat, zijn de antwoorden verrassend. Zo zegt een leerling: „Waar Jezus dicht bij jou komt. Want als dat gebeurt, voel ik mij sterker.” Sommige leerlingen knikken, anderen zeggen dat ze dat nog niet gevoeld hebben. „Leeft Jezus dan nog?”, reageert er een leerling. Mussche neemt er de prent met de gekruisigde Jezus opnieuw bij. „Ook al is hij gekruisigd en gestorven,” – en ze draait

de prent om – „toch geloven wij dat Hij op een of andere manier nog leeft”, antwoordt ze.

Om de *Godly Play*-sessie af te sluiten krijgen de kinderen nog een stukje cracker. „Net zoals Jezus met zijn leerlingen aan tafel ging om brood en wijn te delen, delen wij nu deze crackers. Smaakt lekker allemaal.”

„Normaliter is er voor dat afsluitende feest nog een creatieve verwerking van het verhaal”, geeft Mussche mee, „maar daar was nu geen tijd voor”.

De parochieassistente is aanspreekpunt voor het materiaal en was een van de eerste die de opleiding tot verteller en begeleider van *Godly Play* volgde. „Het is een visuele manier om in een mum van tijd naar de kern van een Bijbelverhaal te gaan. Het is bijna theologisch zonder je het beseft”, oordeelt Mussche, die ook in de stuurgroep van *Godly Play* Vlaanderen zetelt. „Ik gebruikte de methode al tijdens nevendiensten en voor catecheses met vormelingen en eerstecommunicanten, soms ook met hun ouders erbij, en telkens met een prachtig resultaat.”

Ook godsdienstjuffrouw Martine De Zitter was onder de indruk. „Bijzonder is dat het beeldend was, dat het stuk per stuk werd opgebouwd en dat er op een eenvoudige manier werd verteld”, geeft ze aan. „Het is alleszins niet makkelijk om met Bijbelverhalen te werken in de klas, maar dit was zeker een manier die bij de kinderen aansloeg.”

Info: www.godlyplay.be.

Herinnering

Nu hun schilderwerk ligt te drogen, werpen deze meisjes zich met veel enthousiasme op de tekst. Dat vergt de nodige concentratie, omdat ze het lezen en schrijven nog maar net onder de knie hebben. Wat ze neerpenen, houdt verband met de plek waar ze tot rust komen en met hun eerst communie die ze binnenkort ontvangen. Ter inspiratie gingen mama's met hun dochters in gesprek over dat initiatiesacrament en over het geloof in Jezus en de Kerk dat ermee samenhangt. De kinderen deden dit alles in het Emmaùshuis in Aalst, dat activiteiten aanbiedt voor zinzokers en zoekende gelovigen. Bedoeling is dat de tekst en tekening op het kaartje komen dat de eerste communicantjes als herinnering aan hun feestelijke dag uitdelen. En geef toe, zo'n zelfgemaakt en -geschreven communicantje is toch wel best origineel? (EC)

© Kristof Ghyselincx